

הם הלבנו את פני הירוקים, השחירו את שמש, ובסוף האדימו פני רבים בארץ מרוב בושה

עה ובגדה. היו בו גם כמה ביטויים חריצניים. למשל: שכל המילחמות במרחב נגרמו עליידי ישראל. וכי אין טעם להיפגש עם נציגי ממשלת-ישראליים. אלא רק עם כוחות-שלום ישראליים. כמו הרשימה המתקדמת ותנועתו של אורי אבנרי.
השגריר הישראלי, שגם כנראה לפירסום המיסמך הפנימי, הוסיף לו מייד נופך משלו: שהירוקים הם

לפני שהירוקים דרכו ככלל על אדמת ישראל.
היא התחילה כאשר פירסמו העיתונאים הישראליים המודרכים מיסמך, שתואר כגילויי-דעת של הירוקים. למעשה לא היה זה אלא נייר שהוכן עליידי אחד מחברי-המשלחת. אולריך טילגנר, העובד כמומחה לענייני-חוק בסיעת הירוקים בבונדסטאג, אך שאינו כלל חבר המפלגה. טילגנר המזוקן,



שבו המתינו העיתונאים. לפני כן נסגר השער באופן יוצא-דופן, כששומרים חמושים מגרשים את העיתונאים. ועשרות מכוניות ממתונות משני הצדדים.

לא ברוכים הבאים! מונית ירו" את משלחת הירוקים מן המסוף בנשר אלנבי למקום

אהוואה ירוקה



לקורבנות-השואה, דוממים ומכונסים בעצמם, ליד הסיסמה "בדמייד חייה" לאחר מכן נכנסו פנימה. הביקור, שנקבע לו שלושת ריבועי השעה, ארך שלוש שעות. האורחים התעניינו בכל פרט, שאלו וחקרו. ארבעתם נולדו אחד רי השואה, והנושא עורר בהם התרגשות עמוקה. המארח התרשם מאוד מיחסם.
הם לא ידעו כי באותה שעה עצמה, משרד קול ישראל בכל מהרורת-החדשות הודעה מרהימה: שהירוקים סירבו לבקר ביד ושם.
להמוני ישראל לא היתה ברירה אלא להסיק: הטענה שירוקים הם אנטי-שמים, חרי מים וניאזי-נאצים, אכן נכונה.
את ההודעה השיקריה מסר מישיב רדיהחוק, יתכן שענוג לא הבין את רבי הירוקים — אף שמויפדה-הכוח של שגרירות גרמניה היה במקום. והבין את הדברים נכונה, אך ענוג לא מסר לעיתונאים דבר על מה שדובר באמת במהלך השיחה — הבעיה הפלסטינית.

ל שיא הגיעו הדברים בפרשת יד ושם.
כיום הרביעי, כאשר ביקרה מישיבת הירוקים בכנסת כאורחי הרשימה המתקדמת לשלום, שאל אחד המארחים את ראש המשלחת, יורגן רנץ, אם הם מתכוונים לבקר במוסד הזיכרון לשואה.
"אנחנו מתכוונים לעשות זאת, אך אנא. אל תוריע על כך ברבים," ענה רנץ הממושקף, בעל השפם הבלונדי, "בשבילנו זה עניין של מצפון. מעשה של התייחסות. אנחנו לא רוצים להפוך את זה להצגה. אחרי שהאשימו אותנו באנטי-שמיות, איננו רוצים גם שהבייקור יראה כמחווה תעמולתית."
כעבור כמה שעות, בתום שיחה ארוכה עם אנשי המועצה הישראלית למען שלום ישראל-פלסטיני (ראה יומן אישי) נשאל רנץ שוב על מועד הביקור. הוא אמר שהבייקור ייערך למחרת היום, וחזר על הבקשה שלא לפרסם זאת.
למחרת, בשעה 11 בבוקר, היו

אורי אבנרי הצוחק מתייעצים אלי שמיסנר ויורגן רנץ אם לנטוש את האולם כאות-מחאה. משמאל יושב הד"ר רשיד סלים. יור-משותף של הרשימה המתקדמת לשלום. למטה: גבי גוטוולד לפני הכנסת.

ביציע המכובדים
יושבים חברי הי-מיושלו: חוז והגולי-ויים. התמונה צולמה רגע אחרי שהחלה הפגנת-הראווה הזוועתית של גאולה כהן. מאחורי גבו של עיתונאי, שהה תקופה ארוכה בטהראן ונשא אשה איראנית. הוא מתנגד חריף למישטר של חומייני.
המיסמך חזר על העמדות הידועות של הירוקים בזכות מדינה פלסטינית בגדה וברצועה לצד ישראל. והתנגדות לכיבוש הישראלי בדרום-לבנון. כרצור

אנטי-שמים חומים, נאצים

רשיה מכוערת זו היתה המישר טיבועי למערכה שהתחילה עוד



אמבוש במיסדרון

ח"כ דוב שילנסקי הכין מארב לי-מישלחת. כשעברו הירוקים על פניו, פנה אל אורי אבנרי: "תגיד להם שהם לא יצליחו להשמיד את המדינה!"
גבולות המדינה, המשך הכיבוש בדרום-לבנון. מגמות הסיפוח וההתנחלות בגדה, מישרדי-החוק החרבו בנקודה אחת, שהיתה אמורה להסית את דעת-הקהל בישראל יותר מכל אחרת: יחסם של גרמנים לשואה.
גם כאשר נוכח מישרדי-החוק כי הודעתו פורסמה בשעה שהירוקים כבר שהו ביד ושם, הוא לא מצא לנכון לפרסם הכחשה להאשמתו הודונית. להיפך, הוא העמיד פנים כאילו התקבלו הירוקים ושינו את החלטתם שלא לבקר ביד ושם אחרי שנוכחו לדעת כי קמה סערה.
בד היסיה מישרדי-החוק חטא על פשע ושקר על ישר.

